

V D S Z S Z S z o l i d a r i t á s

1146 Budapest
Ajtósi Dürer sor 27/A.

Telefon: (1) 351-11-11

Fax: (1) 344-67-70

Üzemi tel.+Fax: 01+13-29

Nemzetgazdasági Minisztérium
Varga Mihály
miniszter

József nádor tér 2-4.
Budapest
1051

ikt: 113/2016

Tisztelt Miniszter Úr!

Szakszervezetünk azon kéréssel fordul Ön felé, hogy támogató javaslatával segítsen bennünket abban, hogy a sorra kerülő, a 2017.évi költségvetést megalapozó törvényjavaslatban megfogalmazott foglalkoztatásra vonatkozó szabályok az alábbiak figyelembe vételével kerüljenek a kormány elé történő betérjesztésre.

1.§

A munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei

Az OBH álláspontja szerint a munkaviszony jogellenes megszüntetésének hatályos szabályai a munkáltatókat jogkövető magatartásra nem ösztönzik. Annak ellenére, hogy a hatályos szabályozással szemben ilyen komoly kritika merül fel, az Mt. módosítás tervezetében ez egyáltalán nem tükröződik vissza. Ez pedig azt jelenti, hogy a jogalkotó nem is törekszik kiegyensúlyozott szabályozás kialakítására. Tekintettel arra, hogy ezzel a koncepcióval azonosulni nem tudunk, a következő módosítási javaslatot tesszük:

Az Mt. 82. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A munkavállaló az (1)-(2) bekezdésben foglaltak helyett követelheti a munkáltatói felmondás esetén irányadó felmondási időre járó távolléti díj négyszeresének megfelelő összeget.”

2.§

Az Mt. 83. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A munkavállaló kérelmére a bíróság a munkaviszonyt helyreállítja, ha

a) a munkaviszony megszüntetése

aa) az egyenlő bánásmód követelményébe,

ab) a **joggal való visszaélés tilalmába**,

ac) a 65. § (3) bekezdésébe ütközött,

b) a munkavállaló a munkaviszony megszüntetésekor munkavállalói képviselő volt,

c) a munkavállaló a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetését vagy erre irányuló saját jognyilatkozatát sikerrel támadta meg.”

3.§

A **készenléti jellegű munkakörben** dolgozó munkavállalókra vonatkozó szabályokkal összefüggésben aggályosnak tartjuk az Mt.101.§ (3) bekezdés hatályon kívül helyezését tekintettel arra, hogy annak kifejezett munkavállalókat védő jogpolitikai célzata van (az érintett munkavállalók túlterheltsége), valamint, hogy annak alkalmazhatósága vonatkozásában a bírói gyakorlat egységes és nem ellentmondásos. A hatályon kívül helyezés az érintett munkavállalók vonatkozásában átlagosan 10 % havi keresetvesztéssel járna. Ráadásul a törvényhely nem kogens szabályozást ír elő, ugyanis a felek az Mt. 135. § alapján a kollektív szerződésben a paragrafusban foglaltaktól eltérhetnek.

4.§

A köztulajdonban álló munkáltatóval fennálló munkaviszony

A köztulajdonban álló munkáltatóra vonatkozó elkülönült szabályozás álláspontunk szerint nem felel meg az egyenlő bánásmód követelményének, valamint gazdaságilag is indokolatlan, hiszen az állam, önkormányzat tulajdonosi jogain keresztül a kívánt eredményt el tudja érni. Szükséges, hogy a jogalkotó a munka- és pihenőidő beosztásának gyakorlati problémáira tekintettel lehetővé tegye újból legalább azt, hogy a munkaközi szünet – csak úgy, mint a Kjt-be 2013-ban beemelt szabály alapján - munkaidőnek minősülhessen. Javaslatunk ennek megfelelően a következő:

Az Mt. 205.§ (2)(b) bekezdése hatályon kívül helyezésre kerül.

5.§

Példátlannak tartjuk, hogy a jogalkotó azokat a törvényi rendelkezéseket sem kívánja korrigálni, amelyekről elismeri, hogy nemzetközi jogba ütköznek (ILO 135.sz. Egyezmény), illetve jogalkalmazói bizonytalanságokat okoznak. Ennek megfelelően a következő javaslatot tesszük:

Az Mt. 294. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„e) **munkavállalói képviselő**: az üzemi tanács tagja, az üzemi megbízott, a 273. § (3)-(4) bekezdés szerinti szakszervezeti tisztségviselő, a gazdasági társaság felügyelő bizottságának munkavállaló képviselője.”

6.§

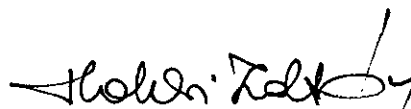
Indokolatlannak tartjuk a **munkavédelmi képviselő** munkajogi védelmére vonatkozó törvényi pontosítás elmaradását a benyújtásra kerülő törvényjavaslatból. Ennek megfelelően a következő javaslatot tesszük:

Az Mvt. 76. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Valamennyi munkavédelmi képviselő munkajogi védelmére az Mt. 273. § (1), (2) és (6) bekezdése szerinti szabályokat kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a közvetlen felsőbb szakszervezeti szervén a bizottságot, annak hiányában a munkavédelmi képviselőt megválasztó munkavállalókat kell érteni.”

Budapest, 2016. április 19.

Üdvözlettel:

Halasi Zoltán
elnök

